

MINISTERIET FOR OFFENTLIGE ARBEJDER

Den 11. marts 1982

Bilag 1

Den 4. marts 1982 har folketingsmedlem Askjær Jørgensen stillet mig følgende spørgsmål nr. 365:

»Overvejer ministeren den mulighed at lade pensionskasserne bygge en fast Storebæltsforbindelse i form af en bro eller en tunnel?«.

Svar

Lov nr. 414 af 13. juni 1973 om anlæg af en bro over Store Bælt bestemmer, at broen over Store Bælt skal projekteres, opføres og drives af staten gennem en særlig, statslig forvaltningsvirksomhed Statsbroen Store Bælt. Der er i bemærkningerne til forslaget til loven udførligt gjort rede for, hvilke grunde der foreligger for at bygge og drive broen som en statsopgave, ligesom der er redegjort for, at der ikke foreligger tilstrækkelige grunde til at overlade opgaven til private kapitalinteresser. Folketinget tilsluttede sig ved lovens vedtagelse i det hele den daværende regerings synspunkter.

Den 26. maj 1976 stillede spørgerens partifælle hr. Glensgård i folketinget følgende dagsorden: »Idet folketinget fastslår, at den faste forbindelse over Store Bælt i den nuværende statsunderskudssituation ikke må betales af statsmidler, men gerne af private uden belastning af offentlige kasser, fortsætter tinget behandlingen af forslaget.« Denne dagsorden blev forkastet med 145 stemmer mod 20.

Loven om anlæg af en bro over Store Bælt

er fremdeles i kraft. Der er alene truffet beslutning om at udskyde projektet under hensyn til landets almindelige økonomiske situation. Ved årsskiftet 1982-83 agter jeg, som tidligere tilkendegivet, på grundlag af og efter afslutning af en række igangværende undersøgelser at give folketinget en redegørelse om den fremtidige afvikling af trafikken mellem Øst- og Vestdanmark, og folketinget vil i den forbindelse også få lejlighed til at drøfte spørgsmålet om faste forbindelser over Store Bælt. Jeg agter ikke i den mellemliggende tid at foretage mig noget, der kan foregribe denne drøftelse. Som det fremgår af det foran anførte, har der hidtil i folketinget været en meget bred tilslutning til at lade Storebæltsbroen være en statsvirksomhed, og der er således ingen anledning for mig til at overveje ændringer i denne henseende.

I øvrigt finder jeg anledning til at præcisere, at de samfundsøkonomiske problemer, som har gjort det nødvendigt at udskyde broprojektet, ikke løses ved at overlade opgaven til private kapitalinteresser, det være sig pensionskasser eller andre.

Noget andet er, at en Storebæltsbro fremdeles har været tænkt finansieret gennem lån, og for så vidt andre hensyn ikke taler derimod, vil der selvsagt intet være til hinder for – set fra statens stilling som bygherre – at også pensionskasser yder staten lån til broens finansiering.

60 eksemplarer af denne skrivelse vedlægges.

J. K. Hansen